

Het Mededelingenblad en Wij

Vanaf de oprichting van de Maatschappij tot aan haar tijdelijke ontbinding door de bezetters heeft ons Tijdschrift de rol vervuld van officieel orgaan dier organisatie. Dit had zijn goede kanten maar er waren ook bezwaren. Veel stof die de Mij. aan haar leden moest voorleggen paste kwalijk in het kader van een in hoofdzaak aan de wetenschap gewijd orgaan; wie oude afleveringen nog eens doorbladert zal dat begrijpen.

Toen dan ook in 1945 de Maatschappij bij haar wedergeboorte voor de noodzaak stond zich met uitgebreide berichten tot haar leden te wenden en het Tijdschrift dit alles, wegens de uiterst geringe papiertoewijzing niet meer kon verwerken zonder zijn andere rubrieken ernstig te kort te doen, werd zonder al te veel bezwaren wederzijds besloten dat de Mij. zich voorlopig rechtstreeks tot haar leden zou wenden. Dat de Mij. daarvoor de vorm van een periodiek koos was natuurlijk haar zaak, al werd mede daardoor reeds spoedig duidelijk dat de neiging om tot de oude toestand terug te keren steeds geringer werd.

Het is zonder meer begrijpelijk dat wij, redactie er van meet af aan voor wilden waken dat niet een tweede tijdschrift voor tandheelkunde zou ontstaan. Het is een verklaarbaar streven van alle redacties van periodieken de inhoud op te voeren en op de duur zou het gevaar niet denkbeeldig kunnen worden dat het nieuw opgerichte Mededelingenblad in de meer dan een halve eeuw oude rechten van het T. v. T. zou gaan treden, een concurrentie, als wij het zo mogen noemen, die de zelfstandigheid van het T. v. T. zou aantasten. En het is juist deze zelfstandigheid, die door Redactie zowel als Algemeen Bestuur als een levensbelang voor de tandheelkunde wordt gezien.

Het was over deze zaken dat gedurende enige jaren meermalen door D. B. van Mij. en Tijdschrift zowel als door beide redacties

van gedachten werd gewisseld en het verheugt ons dat deze in de meest vriendschappelijk collegiale sfeer gehouden besprekingen ten slotte tot een voor beide partijen bevredigend resultaat hebben geleid.

Aanvaard werd dat het T. v. T. zijn volledige vrijheid behoudt om te publiceren, op welk gebied ook, wat het meent, dat in het belang is van de professie, zij het ook, dat, zoals de historie uitwijst het zwaartepunt op wetenschappelijk en technisch tandheelkundig gebied zal blijven liggen.

Het Mededelingenblad zal zich onthouden van het opnemen van wetenschappelijke copie, uit welke bron dan ook.

Beide redacties zullen er naar streven dat alle handelingen van verenigingen of organisaties in binnen- en buitenland op sociaal tandheelkundig terrein worden aangeboden aan en opgenomen in het Mededelingenblad. Op het gebied van het onderwijs zullen beide redacties zich geheel zelfstandig kunnen uiten. Ook de publicaties van de Fédération Dentaire Internationale zullen, mede op advies van het Nationaal Comité in beide periodieken kunnen verschijnen. Dat daardoor in geringe mate wel eens duplicaten zullen ontstaan behoeft niet zwaar te wegen, te meer niet omdat in vele gevallen de redacties er ieder een eigen versie aan zullen geven, wat slechts verhelderend kan werken.

Ten slotte blijven beide redacties in contact en nemen zich voor in bepaalde gevallen overleg te plegen.

Van bovenstaande bevredigende oplossing zullen beide periodieken hun lezerskring op de hoogte brengen. Van welke taak wij ons hierbij kwijten.

Redactie

Nogmaals: Periculum in Mora

In de eerste drie nummers van deze jaargang hebben wij onder bovenstaande titel enkele beschouwingen gewijd aan het euvel der voor de tandheelkunst beschamende reclame door exploitanten van z.g. tandheelkundige inrichtingen om hun prothetische producten aan de man te brengen. Hierin werden de achtergronden belicht, die het bedrijf dezer anonieme onbevoegden mogelijk maakten; enerzijds het in dienst nemen van een of andere maatschappelijk of ethisch gederailleerde tandarts en arts, ten einde zich niet aan wetsovertreding te bezondigen; daarnaast de bereidheid der dagbladpers om hun minderwaardige advertenties blindelings op te nemen.

Bij het zinnen op mogelijkheden om aan deze voor het aanzien van het beroep fnuikende aankondigingen een einde te maken, was onze hoop gevestigd op de dienst der Volksgezondheid, verwaachtende dat de betreffende instanties ambtshalve daartoe bereid en in staat zouden zijn. Wij dachten zo, dat de openlijke bedreiging der volksgezondheid door de aanprijzing van met name genoemde narcosevormen ten slotte voldoende aanleiding zou vormen om het critiekloze publiek tegen het potentiële gevaar van narcose aan de lopende band in bescherming te nemen.

De bemoeiingen der Maatschappij in deze aangelegenheid hadden naar men zich herinnert niet het minste resultaat; de dagbladpers beriep zich op het ontbreken van wettelijke voorschriften tot wering der gewraakte advertenties, de Afdeling Volksgezondheid volstond met een verwijzing naar de Keuringsraad voor aanprijzingen van geneesmiddelen en geneeswijzen van diezelfde Dagbladpers, welke haar standpunt reeds onomwonden had kenbaar gemaakt.

Nadien is, naar ons ter ore kwam, nogmaals een poging aangevend en — zoals dat in het nieuwste politieke jargon heet — op hoog niveau deze kwestie opnieuw ter sprake gebracht, in de hoop de Inspectie der Volksgezondheid alsnog voor enige vorm van ingrijpen te winnen. Volgens geruchten zouden bij de betreffende conferentie gunstige verwachtingen zijn gewekt. Hoe het zij, het merkbare resultaat is geweest dat de advertenties, zowel naar omvang als naar inhoud een nog brutaler, men zou kunnen zeggen: nóg uitdagender karakter hebben gekregen.

In het licht van al deze ervaringen kan niet worden ontkend dat wij bij onze verwachtingen kennelijk op het verkeerde paard hebben gewed. Wellicht waren wij naïever dan op grond van de historie der Nederlandse tandheelkunst eigenlijk toelaatbaar is, maar wij

geloofden eerlijk, dat het publieke belang in deze kwestie wel de doorslag zou geven.

Inmiddels heeft in deze aangelegenheid een nieuw element zijn intrede gedaan. De „acquisitie”, zonder welke de prothese-exploitanten blijkbaar niet kunnen bestaan en die eveneens met behulp van advertenties wordt bedreven, heeft de tandheelkundige studenten in het geweer gebracht en hen de strijd doen aanbinden met deze stelselmatige ondermijning van het aanzien van hun toekomstig beroep. De wijze waarop en het succes waarmee zij hun actie hebben gevoerd mogen wij bij onze lezers bekend veronderstellen; in alle grote dagbladen en ook in meerdere gewestelijke en locale couranten zijn uitvoerige verslagen in meer of minder grote opmaak opgenomen, waardoor het grote publiek in ruime mate bekend is geworden met de leugenachtigheid der aankondigingen.

Het beheerste, doch radicale optreden der studenten, vrij van elke hang naar ordeverstoring, gedragen door hun overtuiging op te komen voor een ideëel en zedelijk belang, heeft niet nagelaten indruk te maken en de uitgebreide reportages mogen als het bewijs daarvan worden opgevat. Aldus kunnen de studenten er trots op zijn, dat zij zo nadrukkelijk de aandacht hebben gevestigd op de voortdurende belaging van het prestige der tandheelkunde in haar maatschappelijk aspect.

De universele verontwaardiging onder de tandheelkundige studenten ware van voldoende intensiteit om de actie tegen de misleidende advertenties over een breed front voort te zetten, zij hebben echter gemeend voor hun doel andere wegen te moeten bewandelen ter bevrediging van hun geschokte gevoelens. Elders in dit nummer vindt men het afschrift van een adres aan de Minister van Sociale Zaken waarin zij uitdrukking geven aan de motieven die hen hebben geleid.

Laat ons hopen dat de Minister hierin aanleiding zal vinden tot maatregelen, waarvoor lagere instanties tot nog toe op geen enkele wijze bereid zijn gebleken.

Red.